

VÝSTAVA

Ačkoliv se v mnoha věcech spoléháme na digitální nástroje, zřídka skutečně chápeme, jak fungují. Porozumět jim totiž není vždy možné. Zaprvé kvůli skutečnosti, že většinu technologií vlastní nějaká korporace. Zadruhé proto, že pochopit, jak pokročilá umělá inteligence dospěla k vygenerování určitého výstupu, se prostě může zdát nereálné. Je těžké se srovnat s naší nevědomostí a bezmocí vůči kódovaným systémům. Jak se taková situace odráží v umění?

Skupinová výstava *Poetics of Encryption* vychází z nedávno vydané knihy Nadima Sammana *Poetika kódování: Umění v technocénu*. Zkoumá kořen slova enkrypce (kódování), které odkazuje na jistou „skrytost“ (z podstaty či záměrnou) a mapuje imaginativní krajinu, v níž se nacházejí černá místa, černé skříňky a černé díry. Už tato samotná pojmenování naznačují, jak moderní technologie lapají své uživatele a uživatelky, jak pracují skrytě, a jak deformují kulturní časoprostor. Na základě těchto témat je výstava rozdělena do tří částí a pohybuje se na hranici mezi informovaným znepokojením a okultním sněním.

INSPIRACE:

Gillian Brett ve svých dílech *MT190ENO*, *P1914S* nebo *1704Fpf* (2022) pracuje se zobrazeními vesmíru, která původně zachytily vesmírné dalekohledy. Nezanedává je ale ve jejich původním stavu: ve svých dílech pracuje s reimaginací, překreslením, ale také deformacemi způsobenými záměrným poškozením LCD obrazovek. Všechny tyto znaky odkazují na mnohvrstevnatost díla a jeho zkreslenou výpovědní hodnotu, způsobenou neustálým přenosem dat.

AKTIVITA:

V této Ateliérovce zjistíme, že přenos informací nemusí být vždy úplně spolehlivý, a vyzkoušíme si, jak obraz takový přenos zkresluje. Stejně jako Gillian Brett se zaměříme na vesmír a skrze různé možnosti ručního kopírování fotografie přes pauzovací papíry vytvoříme naši vlastní verzi vesmírného zobrazení. Zjednodušeně si tak vyzkoušíme, jak podobný přenos informací vypadá.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- schopnost improvizace
- práci s náhodou
- ▲ abstrahování

BUDEME POTŘEBOVAT:

● vytištěnou fotografii vesmíru, souhvězdí, planet formátu A4 (můžete použít upravenou fotografii v tomto pracovním listu)

■ čtvrtku A4

▲ pauzovací papír A4 (min. 2 listy)

● obyčejnou tužku

■ pastelky

▲ suché pastely, křídly

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

1. Připravíme si vytištěnou fotografii vesmíru ve formátu A4. Můžete využít i upravenou fotografii na další straně tohoto pracovního listu.
2. Na fotografii přiložíme list pauzovacího papíru a vezmeme si obyčejnou tužku. Za pomoci lineární kresby se pokusíme co nejlépe vystihnout, překreslit to, co se na fotografii děje. Překreslíme konkrétní objekty, jako jsou hvězdy a vesmírná tělesa, ale pokusíme se zachytit i jiné jevy, které nemají konkrétní obrysy.
3. Fotografie odložíme stranou, ideálně ji někam schováme, abychom na ni už neviděli.
4. Pokreslený pauzovací papír položíme kresbou dolů (aby byl motiv zrcadlově). Přiložíme na něj další pauzovací list a tentokrát si vezmeme k ruce pastelky. Barevnými plochami se pokusíme co nejvěrněji ztvárnit naši lineární kresbu, na fotografii se už vůbec nedíváme, pracujeme jen s kresbou a tím, co si pamatujeme.

TIP: Odvážnější tvůrci mohou kresbu trochu pomačkat nebo zohýbat, aby byla ještě více proměněná.

II.ČÁST

1. Poslední verzi překresleného obrazu přiložíme pokreslenou stranou na čtvrtku. Pomocí lžice nebo jiného plochého předmětu kresbu překopírujeme („přetlačíme“) na čtvrtku.
2. Na čtvrtce by se měly objevit jemné přenesené plochy. Ty budou sloužit jako základ našeho výsledného díla.
3. Suchými pastely se na základě okopírované kresby opět pokusíme vytvořit původní obraz vesmíru. Fotografie máme v paměti, ale nedíváme se na ni, pracujeme pouze s poslední překreslenou verzí. Linkou i plochami zobrazíme vesmírné objekty i všechny další jevy. Prázdná místa podle vlastní představivosti doplníme.
4. Když je dílo hotové, vyskládáme ho do řady společně s pokreslenými pauzovacími papíry i fotografií popořadě tak, jak byly postupně tvořeny. Celou řadu si nakonec pořádně prohlédneme. Co na obrazech postupně mizí, a co naopak přibývá? Jak se kopie proměňují? A jak moc je poslední obraz podobný původní fotografii?

TIP: Nakonec můžeme všechny listy vyskládané na sebe sešít sešíváčkou a pozorovat, jak se obraz vrství.

* malinška

*

*

*

*

*

*

melhorina

*

ZAMYSLETE SE:

Myslíte si, že se něco takového děje s fotografiemi a obrazy i v reálném životě?

Setkali jste se někdy se špatně okopírovaným obrazem nebo fotografií?

Znáte nějaké fotografické techniky, které zkreslují realitu?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková